

Piilotettu historia jakeessa neljäkymmentä – numero kaksikymmentäseitsemän

હઝિકયિવ અધ્યાય આઠ

Jeff Pippenger

2026-08-17

Hesekielin kirjassa on kolmetoista viittausta päivämääriin; kuusi koskee Jerusalemiä, kuusi Egyptiä ja yksi Tyyrosta. Kaikki nämä viittaukset sijoittuvat kapinan yhteyteen, jota luku ”kolmetoista” symboloi. Vuotta sen jälkeen, kun Hesekielin vaimo kuoli halvaukseen, mikä merkitsi kolmannen piirityksen alkua, Hesekieli sai käskyn puhua Egyptiä vastaan ja ilmoittaa, että se olisi autiona neljäkymmentä vuotta.

Ja minä teen Egyptin maan autioksi autioiksi tehtyjen maiden keskellä, ja sen kaupungit ovat autioina hävitettyjen kaupunkien joukossa neljäkymmentä vuotta; ja minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirotan heidät eri maihin. Mutta näin sanoo Herra, Herra: Neljäkymmenen vuoden kuluttua minä kokoan egyptiläiset kansoista, joiden sekaan heidät hajotettiin; ja minä käännän Egyptin vankeuden ja annan heidän palata Patroksen maahan, heidän asuinmaahansa; ja siellä heistä tulee alhainen valtakunta. Hesekiel 29:12–14.

Piiritys alkoi vuonna 588 eKr., ja vuotta myöhemmin, vuonna 587 eKr., Hesekiel sai käskyn puhua. Jae ”seitsemäntoista”, vuosi 571 eKr., osoittaa, että Egypti annetaan Babylonille suoritetuista palveluksista. Raamatun kronologit esittävät jakeissa mainituksi neljäkymmenen vuoden ajanjaksoksi vuodet 567 eKr.–527 eKr., ja alkuperäisestä, vuonna 587 eKr. julistetusta tuomiosanomasta aina jakeen seitsemäntoista julistukseen vuonna 571 eKr., että Herra oli antanut Egyptin Nebukadnessarin käsiin, havaitaan ”seitsemäntoista vuoden” ajanjakso.

Nebukadnessarin armeija kävi pitkän ja vaikean sotaretken Tyyroa vastaan (piiritys kesti noin 13 vuotta, suunnilleen 586–573 eKr.). Sotilaat tekivät äärimmäisen raskasta työtä (jokainen pää tuli kaljuksi ja jokainen olkapää hankautui paljaaksi taakkoja kantaessa), mutta he eivät saaneet Tyyrosta itsestään mitään merkittävää palkkaa tai saalista. Tämän tuottamattoman vaivan vuoksi Jumala päätti antaa Egyptin Nebukadnessarille korvaukseksi (”palkaksi”) siitä työstä, jonka hänen armeijansa teki Tyyroa vastaan.

Ja siinä samassa talossa pysykää, syöden ja juoden sitä, mitä he antavat; sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon. Luuk. 10:7.

Niinpä Nebukadnessar valloitti ensin Tyyron, ja kolmentoista vuoden piirityksen jälkeen hänelle annettiin Egypti. Ennen kuin hän valloitti Tyyron, hän valtasi Jerusalemin vuonna 586 eKr.; sitten hän saattoi päätökseen kolmentoista vuoden piirityksen Tyyroa vastaan, ja sen jälkeen seurasi Egypti. Jerusalemiä vallattiin vuonna 586 eKr., ja Tyyron piiritys alkoi vuonna 586 eKr. ja kesti vuoteen 573 eKr. saakka. Luku kolmetoista liittyy Yhdysvaltoihin.

Sisär White ilmoittaa meille, että Hesekielin kirjassa Jerusalemin edustaa laodikealaista seitsemännen päivän adventistikirkkoa, ja Nebukadnessar, pohjoisen kuningas, edustaa paavillista valtaa viimeisinä päivinä. Kahdennenkymmenennen yhdeksännen luvun historiallisessa kuvauksessa sinun kansasi ryövärit, jotka edustavat lopunajan paavillista Roomaa, valloittavat luvussa kolme tahoa. Ensin hän ottaa Jerusalemin, sitten Tyyron ja lopuksi Egyptin.

Tuomio alkaa Jumalan huoneesta, ja protestantismin sarvi Yhdysvalloissa kukistetaan ensin ennen sunnuntailakia. Luopioprotestantismin sarveen Yhdysvalloissa sisältyy laodikealainen seitsemännen päivän adventistikirkko, joka edustaa ”entistä” liittokansaa, joka sivuutetaan, niin kuin muinainen Israel vuonna 34 ja protestantit vuonna 1844. Näiden entisten Jumalan liittokansojen sivuuttaminen vuosina 34 ja 1844 esitetään molemmat Danielin 8:14:n kahdentuhannenkolmensadan vuoden profetian profetallisessa historiassa. Tuomio alkaa Jumalan huoneesta, ja protestantismin sarvi tuomitaan ennen republikaanisuuden sarvea.

Sillä aika on tullut, että tuomio alkaa Jumalan huoneesta; ja jos se ensin alkaa meistä, mikä onkaan niiden loppu, jotka eivät ole kuuliaisia Jumalan evankeliumille? 1. Piet. 4:17.

Ensimmäinen maininta Egyptin tuomiosta löytyy kahdennenkymmenennenyhdeksännen luvun ensimmäisestä jakeesta, ja viimeinen Hesekielin Egyptiin liittyen mainitsema ajankohta on saman luvun jakeessa ”seitsemäntoista”. Luku osoittaa, että nykyajan Rooma kukistaa ensin protestantismin sarven ja sitten Tyyron, joka edustaa republikaanisuuden sarvea, joka kukistetaan pian tulevan sunnuntailain yhteydessä. Kun Nebukadnessar valloittaa Tyyron (Yhdysvallat) sunnuntailain aikana, myös Egypti annetaan hänen käsiinsä. Tuossa kohdassa paaviuden kuolinhaava paranee. Ei ainoastaan paaviuden kuolinhaava silloin parane, vaan Hesekiel ilmoittaa meille, että tämä tapahtuu myöhäissateen aikana.

Sinä päivänä minä annan Israelin heimon sarven versoa esiin, ja minä annan sinulle suun avaamisen heidän keskellensä; ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra. Hesekiel 29:21.

Jaakob ja Israel

Jesaja osoittaa, että Israel puhkeaa versomaan, kukkii ja täyttää koko maan hedelmällä. Juuri sade saa aikaan nämä kolme vaihetta: versomisen, kukinnan ja hedelmän kantamisen, ja Jesajan mukaan myöhäissade saapuu, kun ”raju tuuli” on asettunut. Hän osoittaa edelleen, että versomisen, kukinnan ja hedelmän kantamisen aikana Jaakobin synnit on puhdistettava, ja hepreaksi sana, joka on käännetty sanalla ”puhdistettava”, merkitsee sovittaa.

Mitan mukaan, kun se versoo esiin, sinä käyt sen kanssa oikeutta; hän hillitsee ankan tuulensa itätuulen päivänä. Tämän kautta siis Jaakobin vääryys sovitetaan, ja tämä on koko hedelmä hänen syntinsä poistamiseksi: kun hän tekee kaikki alttarin kivet kuin liitukivet, jotka lyödään kappaleiksi, eivät astartarhat ja patsaskuvat pysy pystyssä. Jesaja 27:8, 9.

Kun kiistan neljä tuulta (hänen kova tuulensa) pidätetään, alkaa sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöiminen, ja adventismin viisaat ja jumalattomat erotetaan lopullisesti toisistaan, ja kaikki tämä toteutuu ”itätuulen päivänä”. Sinetöimisen aika alkoi viihmontana 11. syyskuuta, ja se päättyy täydelliseen vuodattamiseen sunnuntailain aikana, jolloin maa sitten täyttyy hedelmästä.

Sinetöimisen aika on Malakian kolmannen luvun mukainen asteittainen puhdistuminen ja karsiminen. Mutta Hesekielin kahdenkymmenenyhdeksännen luvun alku- ja päättymispäivien edustaman seitsemäntoista vuoden ajanjakson kuluessa tapahtuu Raamatun profetian kuudennen valtakunnan valloittaminen, jota edustavat Jerusalemin, protestantismin sarven vertauskuva — kirkko, sekä Tyyro, sarven eli republikaanisuuden vertauskuva — valtio. Välittömästi Tyyron kolmentoista vuoden piirityksen päättymisen jälkeen tapahtuu kymmenen kuninkaan seitsemännen valtakunnan valloittaminen, jota Egypti edustaa. Jerusalemin, Tyyron ja Egyptin kolme valloitusta tapahtuvat silloin, kun ”Israelin heimon sarvi” puhkeaa versomaan ja sille annetaan suun avaaminen.

Sekä pappi Hesekielin että pappi Sakariaan mykkyys päättyy sunnuntailain tullessa voimaan, jolloin sekä Yhdysvallat että Bileamin aasi puhuvat. Herra antaa Israelin huoneelle ”suun avaamisen” sunnuntailain aikana. Jaakobin synnit on silloin puhdistettu pois, ja hänen nimensä muutetaan Israelin huoneeksi. Sanomaa, jota he julistavat, edustaa profeettallisen mykkyys kolmas todistaja, jota Daniel edustaa; hänelle annetaan silloin Danielin kirjan yhdestoista luku sanomaksi, mikä on myös Habakukin näky, joka silloin ”puhuu eikä valehtelee”. Hesekiel, Sakarias ja Daniel liittyvät kolmannen enkelin voimallisen huudon julistukseen, samoin kuin Jeremia luvussa viisitoista, jossa hänelle luvataan, että hänestä tulee Jumalan suu, jos hän toipuu ensimmäisestä pettymyksestä.

Miksi kipuni on alati kestävä, ja haavani parantumaton, niin ettei se tahdo parantua? Oletko sinä minulle tyystin kuin petollinen puro, kuin vedet, jotka ehtyvät? Sentähden näin sanoo Herra: Jos sinä palaat, niin minä annan sinun palata takaisin, ja sinä saat seisoa minun edessäni; ja jos erotat kalliin halpahintaisesta, sinä saat olla minun suuni. He saavat palata sinun tykösi, mutta älä sinä palaa heidän tykönsä. Jeremia 15:18, 19.

Jeesus havainnollistaa loppua alun avulla, ja 9/11:ssa vihmous toi esiin silmut, ja Jaakobin verso alkoi kasvaa; ja lopulta, kun Jaakobin vääryys sovitetaan pois, Israelin huone on puhuva. 9/11:ssa tapahtunut, sateen aikaansaama silmikoituminen esikuvallistaa silmikoitumista sinetöimisen ajan lopussa, jolloin Israelin huoneen ”sarvi” puhkeaa esiin juuri siinä kohdassa, missä luopioprotestantismin ja republikaanisuuden sarvet kukistaa Nebukadnessar.

Tuossa kohdassa protestantismin väärän sarven ja protestantismin oikean sarven välinen ero asetetaan vastakkain, kuten Aaronin viheriöinyt sauva esikuvallisesti erotettiin muista Israelin heimojen sauvoista. Hesekielin kahdenkymmenenyhdeksännen luvun kaksi ajankohtaa yksilöivät sen historian, joka liittyy sadanneljänkymmenenneljäntuhannen lipun korottamiseen pian tulevan sunnuntailain yhteydessä.

Versomisen, kukkimisen ja maan täyttämisen hedelmällä prosessi alkoi myöhäissateen vihmomisessa 9/11, aivan kuten helluntaikausi alkoi siitä, että Kristus hengitti muutaman pisaran opetuslastensa päälle, mikä johti helluntaihin, jolloin täysi vuodatus tapahtui. Jacobin (anastajan) puhdistamisen alussa 9/11 tapahtunut versominen, joka on sinetöimisen aika, esikuvasi Israelin huoneen (voittajan) versomista sunnuntailaissa. Lopun versominen merkitsee eron tekemistä entisten liittokansan ihmisten ja sadan neljänskymmenenneljän tuhannen välillä, aivan kuten tulen

vuodatus Karmelin vuorella teki eron profeetta Elian ja Baalin profeettojen välillä. Tämä ero on kuvattu siten, että toinen luokka on profeetallisesti häpeissään väärän rauhan ja turvallisuuden sanoman tähden, ja toinen luokka on profeetallisesti iloinen, eikä se koskaan joudu häpeään.

Egyptin kuusi ajankohtaa

Hesekiel mainitsee neljä muuta Egyptiin liittyvää ajankohtaa, joista kaksi sijoittuu vankeuden yhdenteentoista vuoteen ja kaksi muuta vankeuden kahdenteentoista vuoteen.

Yhdettätoista vuotta koskeva piiritys

Ja tapahtui yhdenentoista vuonna, ensimmäisessä kuussa, kuukauden seitsemäntenä päivänä, että Herran sana tuli minulle sanoen: Ihmislapsi, minä olen murtanut faraon, Egyptin kuninkaan, käsivarren; ja katso, sitä ei sidota parannettavaksi eikä siihen panna lastaa sitomaan sitä, jotta se vahvistuisi pitämään miekkaa. Hesekiel 30:20, 21.

Ja tapahtui yhdenentoista vuonna, kolmannessa kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, että Herran sana tuli minulle näin kuuluen: Ihmislapsi, puhu faraolle, Egyptin kuninkaalle, ja hänen paljolle väelleen: Kenen kaltainen sinä olet suuruudessasi? Hesekiel 31:1, 2.

Kolmantena vankeuden vuotena Egyptin ja faraon käsivarret murskataan ja Babylonin käsivarsia vahvistetaan luvussa kolmekymmentä. Kolmantena vankeuden vuotena luvussa kolmekymmentäyksi osoitetaan Egyptin lankeemus ja sen vaikutus maailmaan.

Kahdestoista vuosi ja Jerusalemin lankeemus

Kahdestoista vuoden kaksi päivämäärää sijaitsevat Hesekielin kirjan luvussa 32.

Ja tapahtui kahdententoista vuonna, kahdententoista kuuna, kuukauden ensimmäisenä päivänä, että Herran sana tuli minulle sanoen: Ihmislapsi, viritä itkuvirsi faraosta, Egyptin kuninkaasta, ja sano hänelle: Sinä olet kuin nuori leijona kansakuntien joukossa, ja sinä olet kuin valas merissä; ja sinä syöksyit esiin virtoinesi ja kuohutit vedet jaloillasi ja samensit niiden virrat. Näin sanoo Herra Jumala: Sentähden minä levitän verkkoni sinun ylitsesi suuren kansanjoukon avulla, ja he vetävät sinut ylös minun verkossani. Hesekiel 32:1–3.

Ja tapahtui myös kahdententoista vuonna, kuukauden viidententoista päivänä, että minulle tuli Herran sana, joka sanoi: Ihmislapsi, valita Egyptin kansan paljouden tähden ja syökse se alas, sekä se että kuuluisien kansakuntien tyttäret, maan alimpiin paikkoihin, niiden luo, jotka menevät hautaan. Hesekiel 32:17, 18.

Farao ja hänen paljoutensa

Kolmannenkymmenennenensimmäisen luvun Egyptiä koskevassa julistuksessa viimeiset jakeet lausuvat:

Minä saatoin kansat vapisemaan hänen lankeemuksensa jylinästä, kun syöksin hänet alas tuonelaan niiden kanssa, jotka menevät hautaan; ja kaikki Eedenin puut, Libanonin valiot ja

parhaat, kaikki veden juojat, saavat lohdutuksen maan syvyyksissä. Nekin menivät hänen kanssaan alas tuonelaan niiden luo, jotka ovat miekalla surmatut; niin myös ne, jotka olivat hänen käsivartensa, jotka asuivat hänen varjonsa alla kansojen keskellä. Keneen sinä siis olet verrattavissa kirkkaudessa ja suuruudessa Eedenin puiden joukossa? Kuitenkin sinut viedään alas Eedenin puiden kanssa maan syvyyksiin; sinä lepäät ympärileikkaamattomien keskellä niiden kanssa, jotka on miekalla surmattu. Tämä on farao ja koko hänen paljoutensa, sanoo Herra, Herra. Hesekiel 31:16–18.

Kolmattakymmenettä toista lukua koskevassa Egyptiä vastaan annetussa julistuksessa viimeiset jakeet toistavat ja laajentavat kolmattakymmenettä ensimmäistä lukua, ja siihen sisältyy rinnakkainen loppulausuma.

Sillä minä olen saattanut kauhuni elävien maahan; ja hänet pannaan ympärileikkaamattomien keskelle, yhdessä miekalla surmattujen kanssa, nimittäin farao ja koko hänen paljoutensa, sanoo Herra, Herra. Hesekiel 32:32.

Luvun kaksikymmentäyhdeksän seitsemäntoista vuotta

Kahdessakymmenessäyhdeksännessä luvussa kuvatus seitsemäntoista vuoden ajanjaksoon sijoittuvat ajankohdat osoittavat Nebukadnessarin valloittavan Egyptin sekä Egyptin neljäkymmenen vuoden autioituksen. Neljäkymmentä merkitsee erämaata ja on esikuva niistä tuhannesta vuodesta, joiden ajan maa on autiona.

Minä katselin maata, ja katso, se oli autio ja tyhjä; ja taivaita, eikä niissä ollut valoa. Minä katselin vuoria, ja katso, ne vapisivat, ja kaikki kukkulat huojuivat. Minä katselin, ja katso, ei ollut ihmistä, ja kaikki taivaan linnut olivat paenneet. Minä katselin, ja katso, hedelmällinen maa oli erämaana, ja kaikki sen kaupungit olivat kukistuneet Herran kasvojen edessä ja hänen vihansa hehkussa. Sillä näin on Herra sanonut: Koko maa on tuleva autioksi; kuitenkin minä en tee siitä täyttä loppua. Jeremia 4:23–27.

Hesekielin kahdennenkymmenennen yhdeksän luvun Egyptin autioituksen neljäkymmenen vuoden päättyessä esitetään jumalattomien lopullinen ylösnousemus ja heidän perimmäinen hävityksensä.

Kauhu ja kuoppa ja paula ovat sinun osanasi, sinä maan asukas. Ja tapahtuu, että se, joka pakenee kauhun ääntä, putoaa kuoppaan, ja se, joka nousee kuopan keskeltä, joutuu paulaan; sillä ikkunat korkeudessa avautuvat, ja maan perustukset järkkyvät. Maa murskautuu pirstaleiksi, maa hajoaa perin pohjin, maa horjuu ankarasti. Maa hoippuu edestakaisin kuin juopunut ja huojuu kuin maja; ja sen rikkomus painaa sitä raskaasti, ja se kaatuu eikä enää nouse. Ja sinä päivänä Herra rankaisee korkeuden korkeita joukkoja korkeudessa ja maan kuninkaita maan päällä. Ja heidät kootaan yhteen, niin kuin vangit kootaan kuoppaan, ja heidät suljetaan vankilaan, ja monien päivien kuluttua heitä rangaistaan. Jesaja 24:17–22.

Hesekielin sanoma, jonka Egyptiin liittyvät kuusi ajankohtaa kokoavat yhteen, osoittaa maallisen lohikäärmevallan lopullisen tuhon, joka alkaa pian tulevan sunnuntailain myötä ja jatkuu aina jumalattomien egyptiläisten lopulliseen hävitykseen vuosituhannen päättyessä.

Profeetallisessa todistuksessa peto ja väärä profeetta kohtaavat loppunsa tulijärvessä, joka edustaa Kristuksen toista tulemistä, mutta lohikäärmeen vallan tuho tulijärvessä tapahtuu vuosituhannen lopussa.

Ja peto otettiin kiinni, ja sen kanssa väärä profeetta, joka oli tehnyt tunnustekoja sen edessä ja niillä eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka kumarsivat sen kuvaa. Nämä molemmat heitettiin elävinä tuliseen järveen, joka palaa tulikivellä. Ja muut surmattiin sen miekalla, joka istui hevosen selässä, sillä miekalla, joka lähti hänen suustaan; ja kaikki linnut tulivat ravituiksi heidän lihastaan. Ilmestys 19:20, 21.

Peto ja väärä profeetta päättyvät profeetallisesti Kristuksen toisessa tulemuksessa, mutta lohikäärme kohtaa kohtalonsa tuhat vuotta myöhemmin Kristuksen kolmannessa tulemuksessa.

Ja minä näin enkelin tulevan alas taivaasta; hänellä oli syvyyden avain ja suuret kahleet kädessään. Ja hän otti kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on Perkele ja Saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi, ja heitti hänet syvyyteen ja sulki hänet sinne sekä pani sinetin hänen päällensä, ettei hän enää pettäisi kansoja, ennen kuin ne tuhannen vuoden ajat olisivat loppuun kuluneet; sen jälkeen hänet pitää päästettämän irti vähäksi aikaa. Ilmestys 20:1–3.

Yhdestoista ja kahdestoista vuosi

Hesekielin luvun kaksikymmentäyhdeksän kahdessa päivämäärässä esitetty ”seitsemätoista” vuoden ajanjakso alkoi vankeuden kymmenentenä vuonna ja päättyi kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä vuonna. Lukujen kolmekymmentä ja kolmekymmentäyksi sanomat annettiin yhdennentoista vuoden aikana, ja luvussa kolmekymmentäkaksi esitetyt kaksi päivämäärää annettiin vankeuden kahdententoista vuonna. Se seitsemätoista vuoden ajanjakso, joka alkoi kymmenentenä vuonna, suunnilleen Jerusalemin piirityksen alkaessa, sai jälkeensä yhdennentoista vuoden kaksi Egyptiä koskevaa sanomaa, jotka esitetään luvuissa kolmekymmentä ja kolmekymmentäyksi. Yhdessä nämä kaksi yhdennentoista vuoden sanomaa edustavat sanomaa juuri ennen sunnuntailakia. Kaksi muuta kahdennentoista vuoden Egyptiä koskevaa sanomaa annettiin Jerusalemin hävityksen aikaan tai pian sen jälkeen vuonna 586/585 eKr.

Sanomaa Kristuksen tulemisesta julistetaan osana Keskiyön huudon sanomaa, joka muuttuu äänekkään huudon sanomaksi sunnuntailaissa. Kaksi Egyptiä koskevaa sanomaa julistetaan ennen sunnuntailakia, ja kaksi Egyptiä koskevaa sanomaa julistetaan sunnuntailain aikaan tai välittömästi sen jälkeen. Niiden sanomien kaksinkertaistuminen, jotka annetaan saman vuoden aikana, Jerusalemin tuhoon huipentuvan piirityksen kestäessä, sekä ne toiset kaksi sanomaa sunnuntailain yhteydessä, ovat toisen enkelin sanoman esikuva, jossa on aina kaksinkertaistuminen.

Toista sanomaa seuraa aina kolmas sanoma.

”Kynällä ja äänellä meidän tulee julistaa sanomaa, osoittaen niiden järjestyksen sekä niiden profetoiden sovelluksen, jotka johtavat meidät kolmannen enkelin sanomaan. Kolmatta ei voi olla ilman ensimmäistä ja toista. Nämä sanomat meidän tulee antaa maailmalle julkaisuissa ja

puheissa, esittäen profeetallisen historian linjassa ne asiat, jotka ovat olleet, ja ne, jotka tulevat olemaan.” Selected Messages, kirja 2, 104, 105.

Kolmannen sanoman kohdalla armonaika päättyy. Yhdysvaltojen armonaika päättyy sunnuntailaissa, ja maailman armonaika päättyy, kun Miikael nousee seisomaan. Molemmat suljetut ovet edustavat kolmatta sanomaa, jota aina edeltää toinen sanoma, joka on aina kaksiosainen.

Toisen enkelin voimaannuttaminen toteutuu, kun siihen liittyy Keskiyön huudon sanoma. Ihmiskunnalle julistetut kaksi sanomaa, joita Hesekielin Egyptiä vastaan esittämät julistukset luvuissa kolmekymmentä ja kolmekymmentäyksi edustavat, osoittavat, milloin Keskiyön huudon sanoma liittyy toiseen enkeliin, ja luvun kolmekymmentäkaksi kaksi sanomaa osoittavat kolmannen enkelin voimaannuttamisen suurella huudolla.

Hesekielin pyörät, jotka kuvaavat inhimillisten tapahtumien monitahoista vuorovaikutusta, osoittavat ihmiskunnalle annettavan viimeisen varoituksen, joka on kolmannen enkelin varoitus; ja kolmas enkeli muodostuu ensimmäisen ja toisen enkelin varoituksista. Keskiyön huuto ennen sunnuntailakia ja suuri huuto sunnuntailain jälkeen esitetään Hesekielin neljänä ajankohtana, jotka sijoittuvat kahdenkymmenennenyhdeksännen luvun alfan ja omegan ajankohtien määrittämien ”seitsemäntoista” vuoden sisään; nämä ajankohdat vastaavat Danielin yhdestoista luvun neljännekymmenennen jakeen kätkeytyä historiaa, sellaisena kuin se esitetään saman luvun jakeissa yhdestätoista kuuteentoista.

Danielin kymmenennessä luvussa Daniel, samoin kuin Hesekiel, tehdään mykäksi. Danielin mykkyys tapahtuu kolmen kosketuksen keskellä; ensimmäinen ja kolmas kosketus tulivat enkeli Gabrielilta, ja keskimäinen kosketus oli Kristuksen kosketus. Daniel on, samoin kuin Pietari Kesarea-Filippin ja ristin välillä, keskellä. Keskivaiheilla Pietari näki kirkastetun Kristuksen, samoin kuin Daniel kymmenennessä luvussa. Kolmen enkelin keskimäinen on toinen sanoma, joka on kahden sanoman yhdistelmä.

4. kuukauden 5. päivä & 1844

Hesekielin kirjan ensimmäisessä luvussa, jakeissa yksi ja kaksi, Hesekiel on neljännen kuukauden viidentenä päivänä, mikä vastaa vuoden 1844 seitsemännen kuukauden liikkeen keskikohtaa. Hesekiel on puolivälissä 19. huhtikuuta 1844:n ja 22. lokakuuta 1844:n välillä, samoin kuin Samuel Snow, vuoden 1844 Keskiyön huudon sanansaattaja, oli esittäessään ensimmäisen selkeän näkemyksensä sanomasta Bostonissa 93 päivää 19. huhtikuuta jälkeen ja 93 päivää ennen oven sulkeutumista 22. lokakuuta 1844. Samuel Snow oli Bostonissa 21. heinäkuuta 1844, seitsemännen kuukauden liikkeen keskivaiheilla, tietämättään siitä, että hän profeetallisesti seisoi Pietarin kanssa Kirkastusvuorella, Hesekielin kanssa seitsemännentoista riemuvuosisyklin kolmantenakymmenentenä vuotena ja Danielin toisen kosketuksen aikana kymmenennen luvun peilinäyn yhteydessä. Vuosi 2026 edustaa seitsemännenkymmenennen riemuvuosisyklin neljättäkymmenettäseitsemättä vuotta, ja tuo sykli päättyy vuonna 2028.

Tyyros

Ennen kuin palaamme Hesekielin kuuden Jerusalemia koskevan viittauksen ajoitukseen, meidän tulee ensin tunnistaa se yksi päivämäärä, joka julistettiin Tyyrosta vastaan.

Ja tapahtui yhdennentoista vuoden ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, että minulle tuli Herran sana, joka sanoi: Ihmislapsi, koska Tyyro on sanonut Jerusalemia vastaan: Ahaa, se on murskattu, kansojen portit; se on kääntynyt minun puoleeni; minä täytyn nyt, kun se on hävitetty. Senthden näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinun kimppuusi, Tyyro, ja nostatan monta kansaa sinua vastaan, niin kuin meri nostattaa aaltonsa. Ja ne hävittävät Tyyron muurit ja kukistavat sen tornit; minä myös kaavin pois siitä sen tomun ja teen siitä paljaan kallionlaen. Siitä tulee verkkojen kuivauspaikka keskellä merta; sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra; ja siitä tulee kansojen saalis. Ja sen tyttäret, jotka ovat kedolla, surmataankin miekalla; ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra. Sillä näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä tuon Tyyroa vastaan Nebukadressarin, Babylonin kuninkaan, kuningasten kuninkaan, pohjoisesta, hevosten ja vaunujen, ratsumiesten, sotajoukkojen ja suuren kansanpaljouden kanssa.

Hän surmaa miekalla sinun tyttäresi kedolla; ja hän rakentaa sinua vastaan varustuksen, kasaa vallin sinua vastaan ja kohottaa kilven sinua vastaan. Ja hän asettaa sotakoneet muurejasi vastaan, ja kirveillään hän murskaa tornisi. Hänen hevostensa paljouden tähden niiden tomu peittää sinut; muurisi vapisevat ratsumiesten, pyörien ja sotavaunujen jylinästä, kun hän käy porteistasi sisään, niin kuin mennään kaupunkiin, johon on tehty murtoaukko. Hevostensa kavoilla hän polkee kaikki sinun katusi; hän surmaa kansasi miekalla, ja sinun väkevät varuskuntasi sortuvat maahan. Ja he ryöstävät sinun rikkautesi ja anastavat sinun kauppatavarasi; he hajottavat muurisi ja hävittävät sinun ihanat talosi; sinun kivesi, puusi ja tomusi he heittävät veden keskelle. Ja minä lopetan sinun laulujesi melun, eikä sinun kanteleittesi ääntä enää kuulla. Ja minä teen sinut paljaaksi kallioksi: sinusta tulee paikka, jossa levitetään verkkoja; sinua ei enää rakenneta, sillä minä, Herra, olen sen puhunut, sanoo Herra Jumala.

Näin sanoo Herra, Herra Tyyrokselle: Eivätkö saaret vapise sinun kukistumisesi jyminästä, kun haavoitetut huutavat, kun teurastus toimitetaan sinun keskelläsi? Silloin kaikki meren ruhtinaat astuvat alas valtaistuimiltaan, panevat pois viittansa ja riisuvat kirjaillut pukunsa; he verhoutuvat vavistukseen, istuvat maahan ja vapisevat joka hetki ja ovat kauhun vallassa sinun tähtesi. Ja he virittävät sinusta valitusvirren ja sanovat sinulle: Kuinka oletkaan hävitetty, sinä merenkulkijain asuttama, kuuluisa kaupunki, joka olit väkevä meressä, sinä ja sinun asukkaasi, jotka levititte kauhua kaikkiin, jotka siinä asuivat! Nyt saaret vapisevat sinun lankeemuksesi päivänä; niin, meren saaret joutuvat pelon valtaan sinun poistumisesi tähden. Sillä näin sanoo Herra, Herra: Kun minä teen sinusta aution kaupungin, niiden kaupunkien kaltaisen, joissa ei asuta; kun minä annan syvyyden nousta sinun ylitsesi ja suuret vedet peittävät sinut; kun minä syökseen sinut alas niiden kanssa, jotka menevät hautaan, muinaisen ajan kansan luo, ja asetan sinut maan alimpiin paikkoihin, ammoisiin autioihin paikkoihin, niiden kanssa, jotka menevät hautaan, niin ettei sinussa enää asuta; mutta elävien maassa minä annan kunnian loistaa: silloin minä teen sinusta kauhistuksen, etkä sinä enää ole; ja vaikka sinua etsitään, sinua ei enää koskaan löydetä, sanoo Herra, Herra. Hesekiel 26:1–21.

Tyyroksen sanoma julistettiin sinä vuonna, jona Jerusalemin hävitettiin, ja se kuvaa Raamatun profetian kuudennen valtakunnan kukistumista pian tulevan sunnuntailain aikana. Sunnuntailain tullessa Yhdysvallat (Tyyros) iloitsee profeettallisesti, koska se on kukistanut Jerusalemin, jonka sisar White tunnistaa laodikealaiseksi seitsemännen päivän adventistikirkoksi ja jota Hesekiel kutsuu "kansojen porteiksi". Tyyros ilmaisee, että Jerusalemin "oli" kansojen portit menneessä aikamuodossa. "Portti" on profeettallisesti seurakunta.

Ja hän pelkäsi ja sanoi: Kuinka peljättävä onkaan tämä paikka! Tämä ei ole mikään muu kuin Jumalan huone, ja tämä on taivaan portti. Ja Jaakob nousi varhain aamulla ja otti kiven, jonka oli pannut päänsäaluseksi, pystytti sen patsaaksi ja vuodatti öljyä sen päälle. Ja hän antoi sille paikalle nimeksi Beetel; mutta sen kaupungin nimi oli ennen Luus. 1. Mooseksen kirja 28:17–19.

Sana "Betel" merkitsee Jumalan huonetta, ja Tyyro iloitsee siitä, että se on pakottanut laodikealaisen seitsemännen päivän adventistikirkon hyväksymään auringonpalvonnan toimeenpanon. Mutta huolimatta niiden harhautuneesta riemusta, jotka panevat toimeen auringonpalvonnan, Jumala julistaa Hesekielin kautta: "Katso, minä käyn sinun kimppuusi, Tyyro, ja nostatan monta kansaa sinua vastaan, niin kuin meri nostattaa aaltonsa. Ja he hävittävät Tyyron muurit ja repivät maahan sen tornit."

"Tyyron muurit" edustavat Tyyron suojaa. "Muuri" on kymmenen käskyn vertauskuva.

"Profeetta kuvaa tässä kansaa, joka yleisen totuudesta ja vanhurskaudesta luopumisen aikana pyrkii palauttamaan ne periaatteet, jotka ovat Jumalan valtakunnan perustus. He ovat siinä kohden syntyneen murtuman korjaajia, mikä on tehty Jumalan lakiin — siihen muuriin, jonka Hän on asettanut valittujensa ympärille heidän suojakseen ja jonka oikeudenmukaisuuden, totuuden ja puhtauden käskyjen noudattamisen on määrä olla heidän pysyvänä turvanansa." Profeetat ja kuninkaalliset, 677.

Jumalan laki on suojamuuri, mutta muurit monikossa edustavat niitä kahta periaatetta, jotka "suojasivat" ja tuottivat Tyyroksen vaurauden ja menestyksen; Tyyros on Yhdysvaltain republikaanisen sarven vertauskuva.

"Ja sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsalla." Karitsankaltaiset sarvet ilmaisevat nuoruutta, viattomuutta ja lempeyttä ja kuvaavat osuvasti Yhdysvaltojen luonnetta silloin, kun se esitettiin profeetalle vuonna 1798 "nousevana". Niiden kristittyjen maanpakolaisten joukossa, jotka ensin pakenivat Amerikkaan ja etsivät turvapaikkaa kuninkaallista sortoa ja papillista suvaitsemattomuutta vastaan, oli monia, jotka päättivät perustaa hallituksen kansalais- ja uskonnonvapauden laajalle perustalle. Heidän näkemyksensä saivat ilmaisunsa Itsenäisyysjulistuksessa, joka esittää sen suuren totuuden, että "kaikki ihmiset on luotu tasa-arvoisiksi" ja heille on annettu luovuttamaton oikeus "elämään, vapauteen ja onnen tavoitteluun". Ja perustuslaki takaa kansalle itsehallinnon oikeuden säätämällä, että kansanäänestyksellä valittujen edustajien tulee säätää ja toimeenpanna lait. Myös uskonnonvapaus myönnettiin, niin että jokainen ihminen sai palvoa Jumalaa oman omantuntonsa vaatimusten mukaisesti. Republikanismista ja protestanttisuudesta tuli kansakunnan peruseriaatteet. Nämä periaatteet ovat sen voiman ja menestyksen salaisuus.

Sorretut ja poljetut kaikkialla kristikunnassa ovat kääntyneet kiinnostuneina ja toiveikkaina tämän maan puoleen. Miljoonat ovat etsineet pääsyä sen rannoille, ja Yhdysvallat on kohonnut maan mahtavimpien kansakuntien joukkoon. ...

Vertauskuvan karitsan kaltaiset sarvet ja lohikäärmeen ääni viittaavat silmiinpistävään ristiriitaan sen kansakunnan tunnustusten ja käytännön välillä, jota näin kuvataan. Kansakunnan ”puhuminen” tarkoittaa sen lainsäädäntö- ja tuomioviranomaisen toimintaa. Tällaisella toiminnalla se on kumoava ne vapaamieliset ja rauhanomaiset periaatteet, jotka se on esittänyt politiikkansa perustukseksi. Ennustus, että se puhuu ”niin kuin lohikäärme” ja käyttää ”kaiken sen vallan, mikä ensimmäisellä pedolla oli”, ennustaa selvästi suvaitsemattomuuden ja vainon hengen kehittymistä, sellaista henkeä, jota ilmensivät lohikäärmeen ja pantterin kaltaisen pedon edustamat kansakunnat. Ja lausuma, että kaksisarvinen peto ”saattaa maan ja ne, jotka siinä asuvat, kumartamaan ensimmäistä petoa”, osoittaa, että tämän kansakunnan valtaa on käytettävä jonkin sellaisen menon pakottamiseen, joka on osoitus kunnioituksesta paavikuntaa kohtaan.

”Sellainen menettely olisi suoranaudessa ristiriidassa tämän hallituksen periaatteiden, sen vapaiden laitosten hengen, itsenäisyysjulistuksen suorien ja juhlallisten vakuutusten sekä perustuslain kanssa. Kansakunnan perustajat pyrkivät viisaasti suojaamaan siltä, että kirkko käyttäisi maallista valtaa, jonka väistämättömänä seurauksena ovat suvaitsemattomuus ja vaino. Perustuslaki määrää, että ’kongressi ei saa säätää lakia uskonnon perustamisesta eikä sen vapaata harjoittamista kieltävää lakia’, ja että ’mitään uskonnollista koetta ei milloinkaan saa vaatia pätevyysvaatimukseksi mihinkään virkaan tai julkiseen luottamustehtävään Yhdysvaltojen alaisuudessa’. Vain räikeästi näitä kansakunnan vapautta turvaavia takeita rikkomalla voidaan jokin uskonnollinen meno säätää pakolliseksi siviilivallan toimesta. Mutta tällaisen menettelyn epäjohtamukaisuus ei ole suurempi kuin mitä vertauskuvassa esitetään. Se on peto, jolla on karitsankaltaiset sarvet — tunnustukseltaan puhdas, lempeä ja vaaraton — mutta joka puhuu niin kuin lohikäärme.” Suuri taistelu, 441, 442.

Yhdysvaltojen perusta esitetään itsenäisyysjulistuksessa ja perustuslaissa, jotka edustavat vastaavasti protestantismia ja tasavaltalaisuutta. Suojeluksen ja vaurauden ”muurit” ovat tasavaltalaisuus ja protestantismi, ja sunnuntailain kohdalla sekä itsenäisyysjulistuksen että perustuslain periaatteet kumotaan, sillä Nebukadnessar ”shall set engines of war against thy walls, and with his axes he shall break down thy towers.”

Sunnuntailain aikana kaikki ”tornit” kukistetaan, ja torni on sellaisen kirkon vertauskuva, jonka perustava filosofia ilmenee ihmisen pyrkimyksenä pelastaa itse itsensä. Puhuessaan Nimrodista, suuresta kapinallisesta, ja hänen tornistaan meille kerrotaan teoksessa *Prophets and Kings*: ”Kun torni oli osittain valmistunut, osa siitä otettiin rakentajien asuinpaikaksi; toiset huoneet, loisteliaasti kalustetut ja koristetut, oli omistettu heidän epäjumalilleen. Kansa iloitsi menestyksestään, ylisti hopean ja kullan jumalia ja asettui taivaan ja maan Hallitsijaa vastaan.” Sunnuntailain aikana Tyyro iloitsee siitä, että Jerusalemi on kukistettu, mutta kansallista luopumusta seuraa kansallinen hävitys, ja pohjoisen kuningas kukistaa silloin Yhdysvaltojen muurit ja tornit.

Seuraavassa artikkelissa alamme tarkastella Hesekielin kuutta Jerusalemiä koskevaa ajankohtaa.